

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Nemzetközi Élet Pesten

Forrás:

Uj Nemzedék

Bp

(Hely)

1919. x. 19

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

96.2

Hely

Idő

"1919"

Személy

Nemzetközi élet Pesten.

Öt világrész találkozása a Dunapalotában.

Budapest ezelőtt jellegzetesen vidéki város volt. Hiába játszottuk a fővárosit és az európaít, tulajdonképen úgy megbámulta itt mindenki az idegeneket, mint a falva szokás. Béke-időn egy stájer turista, aki hegymászó bottal és zöld ruhában, dicsősörtés vadászkalappal ment végig a városon, olyan föltűnést keltett, hogy kisebb csoportosulás keletkezett körülötte. Még a német tanár is különlegesség volt a számunkra. Nem beszélünk a franciákról, az angolokról vagy az amerikaiakról, kik ritkák voltak ezen a vidéken, mint a fehér hollók.

Aztán következett a háboru, a népeknek öt évig tartó ismerkedési esté-lye, mely összeveszítette őket egymással, de egyben közelebb is hozta. Először is kelet hajlott felénk, mely elárasztotta bosnyákjaival, majd a kékszemű és délceg orosz foglyokkal, kik pont úgy jártak az aszfaltunkon és lógtak rozoga vilamosainkon, akár az édes miénk, később megjelentek a bolgárok és a török tiszték, csalmájukkal és asztrákános sapkájukkal, Budapest pedig máról-holnapra keleti várossá vedlett. Következett utána a középeurópai korszak. Roszfo-gazatu osztrákok tűntek föl kávéházainkban és öles, bikadóntó németek, akik rogovva ejtették a berlini szókat. Ma továbbfolyik a népek bemu-talkozása. Utolsó korszakában a háborunak, a

békeltetés előtt városunk nyugateurópaivá lett. Azelőtt évekig nem járt itt annyi idegen, mint most egy héten.

Esténkint nyolctól tízenegyig a Duna-palotában zajlik a fényes nemzetközi élet. Legutóbb a proletárdiktatura alatt jártunk itt, mikor az asztaloknál szegény tuszok, vidéki jegyzők, papok szopogatták a hig tökkáposztát és majszolták a ragaesos kukorica-kenyeret szovjetruhába bújt rablógyilkosok őrizete alatt. Még meglátszik a vendéglőn a kiállt nyomoruság, mint az arisztokratán, aki kicsit megrojtosodott a sanyaruságban. Csempe villák és csorba kések szerénykednek a terítőn. De a patkóalaku tálaló asztalnál már három fehérsipkás szeleteli a báránysültet, egy füstös arcu arab pedig, fején török sipkával, igazi aljával főtt török ká-vét csorgat sárgaréz kannájából és a villanyfé-nyes levegőben francia, angol, olasz, román sza-vak röpködnek. Messieurs . . . good night . . . esieuro . . . buona seara. Aki ezeket a beszéd-foszványokat hallgatja és végigjártatja a szemét az estélyi öltözékben ülő előkelő hölgyeken a sok ismeretlen egyenruháu, annak az az érzése támad, hogy nem is itthon van, de egy nemzet-közi hajó éttermében az Ocean közepén.

Igen, az egész világ itt találkozik, katoná-tiszték, diplomaták, újságírók, Fraccaroli, olasz barátunk, az újságíró, ki a háboru és proletár-diktatura szenvedései is megosztotta velünk.

gyakran feltűnik ebben a társaságban. Newyork, London, Páris, Róma és Bukarest vacsorál eb-ben az étteremben, sőt Tokio is, mert tegnap ér-kezett ide Csunoda japáni tábornok, aki hallga-tagon ül egy asztalnál és nézi a villogó kavar-gást, nagyon nyugodtan és közönyösen és hall-gatja az európai nyelvek ismeretlen feleselését. Európa, Ázsia és Amerika adott itt találkát egy-másnak, a hideg Anglia és a forró Itália, a köny-nyed Franciaország és a szigorú Japán ül együtt ebben az étteremben, a Duna mellett, hol hónapok előtt még a forradalom vörös zászlóját tépdeste a tavaszi vihar. Topáz és rubin bor csil-log a poharakban és gyöngyözik a pezsgő. A könyha számbaveszi a vendégek inyét és fran-ciásan, angolosan, amerikaiasan, vagy román-san főz. A vendégek mind a mi bankjegyeinkben fizetnek. Záróráig marad együtt a társaság, ad-dig füstölnek a cigaretták és szivarok és minden negyedórában változik a színes kép. Gyakran el-elvillan egy angol tengerészegyenruha is. Az an-golok egy sarokban pipáznak.

Betekintettünk a szálloda vendékönyvébe. Főkép angolok és amerikaiak laknak a Duna-palotában. De itt lakik Russescu román tábor-nok, Anastasio Alex román ezredes is, a vendé-gek névsorában találjuk Lady Cunningham-nak, Weisz dr. kapitánynak, amerikai küldöttség tag-jának, Bridges angol tábornoknak, Melhior szá-zadosnak, Moffart őrnagynak a nevét.

Egymásután kerülnek a szálloda homlok-
zatára a különböző lobogók. A régi háborus
zászlók, melyeket annyit láttunk, a német vörös-
fehér-fekete és az osztrák fekete-sárga zászlók
már régen a padlásra kerültek. De ott leng he-
lyettük az angol és a csillagos amerikai, a román
és az olasz zöld-fehér-piros lobogó, mely

biztatóan integetett fe-
lénk. Holnap az ázsiai előkelő vendég tisztele-
tére kitűzik majd a fehér, vöröskörös zászlót, a
japánit is.

